

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118010491
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7118010491.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 6.marca 2019 , v trestnej veci obžalovaného C. K. , pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods.3 písm. d) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 19.9.2018 sp.zn. 5T/24/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamietá odvolanie obžalovaného C. K. a okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný C. K. uznaný vinným prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 6.9.2017 okolo 23.00 hod., v byte na ul. Štefánikovej č. 50 v Košiciach, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov, fyzicky napadol P. Q., a to takým spôsobom, že jej vykrútil ľavú ruku, udrel ju päťou do pravej časti hlavy do spánkovej oblasti, následne poškodenú hodil z postele na zem a niekoľkokrát ju udrel päťou do tváre a keď sa bránila útokom, zubami sa jej zakúsil do oblasti pod pazuchu pri ľavom prsníku a zozadu ju rukami škrtil a počas celého útoku sa jej vyhrážal, že ju dobije, zmláti a rozbije jej papuľu a vulgárne jej nadával, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu a spôsobil jej viacpočetné povrchové pomliaždenia vlasatej časti hlavy, odreniny na ústnom kútiku vľavo, kruhovú hryznú ranu na hrudnej stene vľavo pod pazuchu, odreniny a pomliaždenia oboch lakťov z chrbtovej strany, pomliaždenia oboch zápästí a chrbtov oboch rúk s dobou liečenia do 7 dní

Bol mu za to uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b), § 51 ods. 4 písm. a) v spojení s § 50 ods. 2 Tr. zákona súd uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej P. Q.K., nar. X. H. XXXX, na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35937874 spôsobnú škodu vo výške 23,65 eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obžalovaný a okresný prokurátor. Prokurátor odvolanie odôvodnil tým, že jednou z najpodstatnejších skutočností, či bola naplnená skutková podstata trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby je skutočnosť, ako správanie druhá vnímala a pociťovala samotná poškodená. Táto po vznesení obvinenia pre prečin nebezpečného vyhrážania spontánne a rozsiahlo vypovedala o fyzickom a psychickom utrpení, ktoré musela počas vzťahu s obžalovaným znášať. Vzhľadom k tomu, že poškodená po vznesení obvinenia pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby využila svoje právo a odmietla vypovedať je ťažiskovým dôkazom znalecký posudok z odboru psychológie, pričom na svojich záveroch znalkyňa zotrvala aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Odpoveď na otázku, prečo poškodená odmietla vypovedať po vznesení obvinenia pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby spočíva práve v záveroch tohto znaleckého posudku, z ktorého vyplýva, že menovaná vykazuje viaceré znaky z okruhu obrazu tzv. týranej osoby. Práve takéto správanie sa poškodenej je exemplárnym príkladom ženy, ktorá vykazuje znaky tzv. Štokholmského syndrómu. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v tom, že v čase od r. 2014 do 7.9.2017 obžalovaný spôsobil poškodenej pod vplyvom alkoholu psychické a fyzické utrpenie, príkorie. Z výpovede znalkyne vyplynulo, že toto príkorie sa na poškodenej odzrkadľovalo triaškou rúk, fyzickou nevoľnosťou, pocitom hanby za scény na verejnosti, bránením v spaní a pod. Incident, ktorý sa udial dňa 7.9.2017 v byte na ul. Štefánikovej, keď obžalovaný poškodenu fyzicky napadol, škrtil, udieral a uhryzol do ruky, bol pre poškodenu poslednou kvapkou v pohári, a preto podala trestné oznámenie. Obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp.zn. 4T 34/2016 z 13.6.2016, ktorým bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 roka /do 10.7.2017/, pričom mu bolo zároveň uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou a trest prepadnutia veci - kuchynského noža. Obžalovaný svoju agresiu stupňuje, po požití alkoholu sa stáva neovládateľným. Uloženie iného ako nepodmieneného trestu odňatia slobody je preto podľa názoru prokurátora neakceptovateľné. Výpoveď poškodenej potvrdzujú svedkovia D. B., T. A. P. T. Q.. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Košice I a vec vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný C. K. odôvodnil odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Richarda Bauera. V odvolaní poukazuje na to, že dňa 19 septembra 2018 uskutočnil senát Okresného súdu Košice I hlavné pojednávanie, na ktorom v prítomnosti obžalovaného vyhlásil rozsudok sp. zn. 5T/24/2018 zo dňa 19. septembra 2018, ktorým uznal obžalovaného vinným z trestného činu, a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa ustanovenia § 360 ods.1, ods. 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov a uložil mu trest.

Obžalovaný má za to, že napadnutým rozsudkom senátu okresného súdu a trestným konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, boli zásadným spôsobom porušené zákonné ustanovenia obsiahnuté v Trestnom zákone a v zákone č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov. Napadnutý rozsudok je zároveň jednostranný, neurčitý, zmätočný, nezákonný a arbitrárny a jeho skutkové závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Súčasne boli napadnutým rozsudkom a konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu porušené ľudské práva a základné slobody obžalovaného najmä jeho právo na spravodlivý proces a obhajobu zaručené mu v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj ako „dohovor“) a jeho právo na súdnu ochranu zaručené mu v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ústava“), najmä parciálne právo obžalovaného na riadne odôvodnenie výrokov súdneho rozhodnutia.

Obžalovaný uvádza, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podáva, pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä pre to, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení, ako aj preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona, je uložený trest neprimeraný.

Obžalovaný k dôvodom odvolania uplatneným podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm.a), písm. b), písm. d) a písm. e) Trestného poriadku uvádza nasledovné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že skutkové a právne závery napadnutého rozsudku senátu okresného súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, a to čo sa týka všetkých jeho výrokov. Výroky napadnutého rozsudku senátu okresného súdu tiež nemajú oporu v jeho odôvodnení.

Okresný súd sa tiež zákonným spôsobom nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a jeho skutkové zistenia sú nejasné a neúplné a tým pádom chybné. Sú tu potom tiež pochybnosti o správnosti skutkových a právnych zistení pre výroky napadnutého rozsudku okresného súdu, porušené ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku a trest uložený okresným súdom za uvedených porušení je neprimeraný.

Obžalovaný v prvom rade uvádza, že už v konaní pred senátom okresného súdu vzniesol námietku v tom smere, že skutok, ktorý popisuje obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I č. 4 Pv 368/17/8802-60 zo dňa 29. marca 2018, v časti „...pričom 06.09.2017 okolo 23.00 hod., ju v byte na ul. Štefánikovej č. 50 v Košiciach..., a počas celého útoku sa jej vyhrážal, že ju zmláti a rozbije jej papufu a vulgárne jej nadával....“, neobsahuje vo výrokovej časti skutkovej vety obžaloby zákonný znak objektívnej stránky stíhaného trestného činu, a síce znak následku stíhaného trestného činu spočívajúci „...v mocnosti vzbudenia dôvodnej obavy obžalovaným u poškodenej jeho konaním“.

Zostalo bez povšimnutia senátu okresného súdu pri skutkovom a právnom posúdení skutku, že tento zákonný znak stíhaného trestného činu sa nikde nenachádza ani v uznesení povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Obvodného oddelenia PZ Košice - Sever , ČVS: ORP-2481 / SM-KE-2017 zo dňa 7. septembra 2017.

Pre žalovaný trestný čin, tak nie je zákonne začaté trestné stíhanie, vznesené obvinenie, a ani podaná obžaloba.

Senát okresného súdu nemohol v napadnutom rozsudku svojvoľne doplniť výrokovú časť o tento znak následku žalovaného trestného činu, a síce doplnením slovného vyjadrenia, „...čím u nej vzbudil dôvodnú obavu...“.

Obžalovaný poukazuje na tú skutočnosť, že svojvoľným doplnením výrokovej časti skutkovej vety napadnutého rozsudku o slovné spojenie vyjadrujúce zákonný znak následku stíhaného trestného činu, naproti opisu skutku uvedeného v obžalobe prokurátora okresnej prokuratúry a uzneseniu o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia povereného príslušníka ORPZ v KE, OOPZ Ke - Sever, došlo k porušeniu zásady totožnosti skutku a zásady zákazu reformatio in peius.“.

Obžalovaný je presvedčený že podľa ustanovenia §278 ods. 1 Tr.por. môže súd rozhodovať len o skutku, ktorý je presne vymedzený a teda uvedený v obžalobnom návrhu. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania alebo následku. Totožnosť skutku nenarúšajú zmeny v jednotlivých okolnostiach, ktoré individualizujú skutok. Komparáciou skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a skutku, pre ktorý bol obžalovaný napadnutým rozsudkom uznaný za vinného, je zrejmé, že došlo k závažnému porušeniu princípu totožnosti skutku a obžalovacej zásady.

Senát okresného súdu v napadnutom rozsudku dospel k názoru, že obžalovaný sa poškodenej dňa 6. septembra 2017 vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví, a to takým spôsobom, že u nej vzbudil dôvodnú obavu čím spáchal žalovaný trestný čin.

S týmto názorom senátu okresného súdu sa obžalovaný nemôže stotožniť. Dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní bolo podľa jeho názoru bezpečne preukázané najmä z prečítanej výpovede poškodenej z č.l. 105-112 na termíne hlavného pojednávania dňa 23. mája 2018, že obžalovaný sa jej dňa 6. septembra 2017 v podstate nevyhrážal, ktorá tiež po zákonom poučení, okrem iného, uviedla, že „...určite nemal úmysel ublížiť konkrétne osobe poškodenej dňa 6. septembra 2017, ďalší deň mal mať súd, mala sa skončiť jeho podmienka, plánovali odísť do zahraničia.“.

Navyše, tvrdenia poškodenej o akomkoľvek škrtení, ktoré malo byť takej intenzity, že

by malo u nej vyvolať dôvodnú obavu dňa 6.9.2107 o jej život, či zdravie, boli vyvrátené. Znaleckým posudkom č. 87/2017 zo dňa 20. októbra 2017 MUDr. Ľuboša Tomčovčíka PhD., ako aj lekáorskými správami zo dňa 7. septembra 2017 vykonanými na hlavnom pojednávaní.

Totíž ak poškodená vypovedala, že sa bála o svoj život a sice, že nevedela sa nadýchnuť, a to titulom silného škrtenia obžalovaným, toto jej tvrdenie nebolo vykonanými dôkazmi preukázané, a potom tu niet podkladu pre takýto skutkový záver, pretože aj v zmysle záverov znaleckého posudku znalca, že sice mohla zranenia utrpieť, ale objektívne neboli na krku poškodenej pri lekáorskom vyšetrení žiadne známky poranenia a táto ani neabsolvovala odporučené krčné lekáorske vyšetrenie na objektivizáciu poranenia krku a škrtenia.

Vierohodnosti výpovede poškodenej podľa názoru obžalovaného nepridáva ani skutočnosť, že intenzita úderov do hlavy, ako to uvádza pri výpovedi poškodená, nebola veľmi silná, pretože v zmysle záverov znaleckého posudku utrpela ľahké zranenia, ktoré si vôbec neliečila a nevenovala im žiadnu pozornosť.

Senát okresného súdu dôvodnú obavu poškodenej z obžalovaného mal tiež preukázanú tým, že poškodená po skutku v silnom citovom rozpoložení vybehla na ulicu, kde zastavila hliadku polície. Dôkazy pre tento skutkový, záver senátu okresného súdu produkované neboli, a tiež neboli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Súčasne opis zranení poškodenou v jej výpovedi, vôbec nekorešponduje so znaleckým posudkom a lekáorskými správami: Totíž tieto dôkazy napríklad vôbec nepotvrdzujú silné škrtenie poškodenej, ktoré opakovane udávala a prizvukovala alebo veľmi silné bitie a údery do jej hlavy obžalovaným.

Takéto závery senátu okresného súdu sú nezákonné, svojvoľné a arbitrárne, pretože senát nemôže ustáliť, že v jednej časti výpovede svedka - poškodeného uverí a druhej nie, ak je svedok vierohodný.

Znalkyňa PhDr. Lipanová na hlavnom pojednávaní dňa 2. mája 2018 hoci zistila u svedkyne - poškodenej zvýšené lži skóre, dostatočne presne nezrejmla jeho vplyv na vypovedané skutočnosti svedkyňou poškodenou.

Navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní veci zrušil napadnutý rozsudok z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a), b), d), e) Tr. por. a obžalovaného C. K. v celom rozsahu spod obžaloby prokurátora oslobodil, a to podľa ust. § 285 písm. a) zák.č. 301/2005 Z.z., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu, a to tak, že podľa názoru obžalovaného je nevyhnutne nutné vždy odlíšiť týranie od konfliktného partnerského spolužitia. Z obdobia od roku 2014 do 7. septembra 2017 niet žiadnych lekáorských správ preukazujúcich poškodenie zdravia poškodenej zo strany obžalovaného, okrem jednej z 7. septembra 2017 (kde zranenia však nekorešpondujú s je opisom), niet žiadnych záznamov zo služby, že by hliadky PZ navštevovali domácnosti obžalovaného a poškodenej v súvislosti napríklad s akýmkoľvek domácim násilím niet ani žiadnych oznámení o priestupkoch v tomto smere na obžalovaného. Z vykonaného dokazovania naopak vyplýva, že obžalovaný má 3 priestupky z toho ani jeden proti občianskemu spolunažívaniu, a ani jeden hlásený poškodenou.

Zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by zo strany obžalovaného vo vzťahu k poškodenej išlo o úmyselné, systematické, svojvoľné, zámerné a cielené uplatňovanie moci a kontroly nad poškodenou s úmyselnou potrebou poškodiť a ublížiť poškodenej. Vykonané dokazovanie tiež nepotvrdilo, že by sa obžalovaný vyhrážal poškodenej vo vyznáme trestného činu nebezpečného vyhrážania, pričom zranenia ktoré mala dňa 6. septembra 2017 poškodená utrpieť tiež nepreukazujú, že by jej mal dňa 6. septembra 2017 ublížiť na zdraví v intenciách prokurátorom zažalovaného trestného činu.

Ospravedlňovať prokurátorom okresnej prokuratúry v odvolaní, konanie a správanie sa poškodenej, kategóriou z oblasti psychológia, a sice „Štokholmským syndrómom" nie je na mieste, ak nevychádza zo zákonne vykonaného dokazovania.

Navrhol, aby po preskúmaní veci, a to z dôvodu uvedeného v ustanovení § 319 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov, odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I podané dňa 19. septembra 2018 v neprospech obžalovaného C. K. proti rozsudku senátu Okresného súdu Košice I sp.Zn. 5T12412018 dňa 19.septembra 2018, ako nedôvodné zamietol.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor, a to k tej časti, že došlo k porušeniu zásady totožnosti skutku tak, že podstata skutku je zachovaná, ak je zachovaná aspoň sčasti totožnosť konania alebo následku. Ak ide o viac následkov porušujúcich alebo ohrozujúcich spoločenské záujmy chránené Trestným zákonom a ak všetky následky boli spôsobené aspoň sčasti jedným konaním, ide o jeden skutok.

Na margo tvrdenia obhajcu, že protizákonné rozšírenie skutku sa udialo bez úplnej procesnej aktivity prokurátora okresnej prokuratúry uviedol, že aktivita prokurátora bola logicky upriamená na preukázanie základných znakov skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý bola podaná obžaloba. V intenciách vyššie uvedeného zastáva názor, že v danom prípade bola zachovaná obžalovacia zásada, ako aj zásada totožnosti skutku. Následok, spočívajúci v tom, že konanie obžalovaného vzbudilo u poškodenej dôvodnú obavu o jej život/zdravie jednoznačne vyplýva z jej výpovedí z 08.09.2017 a 10.10.2017, ktoré aj boli prečítané na hlavnom pojednávaní, keďže poškodená odmietla na hlavnom pojednávaní vypovedať.

Spáchanie čiastkového skutku, ktorý sa udial dňa 07.09.2017 v byte na ul. Štefánikovej, keď obžalovaný poškodenú fyzicky napadol, škrtil ju, udieral a uhryzol do ruky je dostatočne objektivizované výpoveďou poškodenej, znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a lekáorskými správami. Znalecký posudok korešponduje s výpoveďou poškodenej, ktorá detailne popísala priebeh spáchania skutku. Je logické, že poškodená pociťovala útok obžalovaného intenzívnejšie, hoci objektívne šlo len o ľahké zranenia, a to vzhľadom na fyzické predispozície obžalovaného, ktorý bol pod vplyvom alkoholu a počas útoku sa jej vyhrážal zabitím. Zdôraznil, že obeťou v danom prípade je žena, nie proporčne a fyzicky rovnocenný subjekt.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj skutočnosti uvedené v odôvodnení odvolania prokurátora navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zamietol odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 5T 24/2018 zo dňa 19.09.2018.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V uvedenom rozsahu revízneho princípu, a vzhľadom na obsah odvolacích námietok obžalovaného a prokurátora preskúmal krajský súd postup v konaní predchádzajúci napadnutému rozsudku, správnosť a úplnosť skutkových zistení a správnosť právnej kvalifikácie vo vzťahu k odsudzujúcemu výroku rozsudku, zákonnosť a primeranosť uloženého trestu.

Súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom v rovine procesnej, dôkazno-hodnotiace, ako aj v rovine právnej kvalifikácie. Svoje rozhodnutie potom dostatočne a presvedčivo odôvodnil tak, ako to zodpovedá kritériám § 168 ods. 1 Tr. por. Vzhľadom na rozsah a obsah tohto odôvodnenia by bolo duplicitné v ňom uvedené argumenty opakovať.

Na konkrétne odvolacie námietky v tomto rozhodnutí vyššie rozvedené, krajský súd odpovedá:

Súd po podaní obžaloby rozhodol spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu. Poškodená na hlavnom pojednávaní využila svoje právo nevypovedať a tak súd prečítal jej výpoveď z prípravného konania. Poškodená v prípravnom konaní vypovedala podrobne, a to za prítomnosti obhajkyne obžalovaného. Právo obžalovaného na obhajobu bolo plne zachované. Poškodená vypovedala tak, ako aj urobila trestné oznámenie dňa 7.9.2017 na OO PZ Staré mesto Košice. V trestnom oznámení podrobne popísala, čo sa jej v dňoch 6.9.2017 až 7.9.2017 stalo, ako sa jej podarilo dostať zo zovretia obžalovaného a v spodnom prádle vybehnúť z bytu na ulicu. Na ulici okamžite vytočila číslo 158, hneď tam prechádzalo policajné auto, ktoré zastavilo a pýtali sa, čo sa deje. Z úradného záznamu zo dňa 7.9.2017 je zrejme, že policajnú hliadku zastavila poškodená P. Q., ktorá

uviedla, že bola napadnutá druhom. Menovaný sa správal na mieste agresívne aj voči zakročujúcim policajtom a opakovane nerešpektoval výzvy a pokyny hliadky PMJ a boli voči nemu použité donucovacie prostriedky.

Trestné oznámenie spadá procesne do kategórie všetkého v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. , lebo za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona, alebo podľa osobitného zákona, vrátane oznámenia.

Preto krajský súd doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí prečítaním trestného oznámenia poškodenej P. Q. zo dňa 7.9.2017 spolu s úradným záznamom KR PZ v Košiciach o zaistení osoby na čl. 24 a násl. spisu. Trestné oznámenie môže byť prečítané ako listinný dôkaz podľa § 269 Tr. por. To platí bez ohľadu na okolnosť, že oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchaniu trestného činu je podnetom na začatie trestného stíhania.

Rozhodnutie okresného súdu spĺňa náležitosti uvedené v § 168 ods. 1 Tr. por. a nemožno súhlasiť s obžalovaným vo všeobecnej rovine, ktorý uviedol, že rozhodnutie okresného súdu je arbitrárne. Totožnosť skutku bola zachovaná, aj keď v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 7.9.2017 v skutku nie je uvedené, že konaním popísaným v skutku, vzbudil dôvodnú obavu.

Podstata skutku je určovaná konaním obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorého vzišiel následok porušujúci, alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené Trestným zákonom. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania, alebo následku. Krajský súd uplatnenú námietku obžalovaným považuje za nedôvodnú, pretože opis skutkov, ako je uvedený policajtom v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 7.9.2017 a tiež v rozsudku prvostupňového súdu, je dostatočne konkrétny. Vyplýva z neho miesto, ako aj čas a spôsob konania páchatel'a. Tu treba uviesť, že opis skutku je rámcom, ktorý určuje hranice trestného stíhania a v priebehu vykonávaného dokazovania môže byť ešte upresnený.

K argumentácii obžalovaného, že prokurátor pri právnej kvalifikácii skutku argumentuje tzv. Štokholmským syndrómom , s tým treba súhlasiť, že súd pri ustálení skutku musel vychádzať zo zákonne vykonávaného dokazovania a len tak mohol ustáliť skutkový stav veci, čo okresný súd aj urobil a vykonané dôkazy vyhodnotil v zmysle Trestného zákona.

Všeobecný súd dal odpoveď na všetky otázky nastolené stranami kontradiktórneho konania, ktoré majú pre vec podstatný význam.

Požiadavka zistenia skutkového stavu veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. v súvislosti s posudzovaním osoby obžalovaného , jeho pomerov a možnosti nápravy zodpovedajú zistenia, ktoré vychádzali z aktuálnych dôkazných prostriedkov, vrátane listinných dôkazných prostriedkov, (odpisu registra trestov, trestného rozkazu Okresného súdu Košice I sp.zn. 4T/34/2016, správ o povesti obžalovaného, výpisu z evidenčnej karty vodiča, správy z evidencie priestupkov) bola okresným súdom splnená. Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov, zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a príkaz nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba udrzuje, alebo ktoré navštevuje.

S takto uloženým trestom a obmedzeniami sa odvolací súd stotožnil, nezistil žiadne pochybenie okresného súdu a preto ani v tejto časti odvolania nevyhovel odvolaniu prokurátora.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu, odvolanie tak obžalovaného, ako aj prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.